

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.006/2022/4/I. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes részéről 32. sorszám alatt

A per tárgya:

elmaradt munkabér megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

3.M.70.039/2021/28. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg felperesnek 15 napon belül 180.000 (száznyolevanezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2015. szeptember 1. napjától 2017. június 16. napjáig dolgozott az alperes horgászegyesületnél halórként. 2015. szeptember 1. napjától 2016. június 30. napjáig egyszerűsített foglalkoztatási jogviszonyban, míg 2016. július 1. napjától 2016. december 31. napjáig munkaszerződés alapján állt jogviszonyban az alperesnél. A munkaviszonyt közös megegyezéssel szüntették meg ekkor, majd 2017. január 1-jétől június 16. napjáig ismét egyszerűsített foglalkoztatás keretében

alkalmazta őt az alperes. Mindezen időszak alatt az alperesnél két hivatásos halór végezte ugyanazt a tevékenységet, emellett társadalmi munkában mások is besegítettek a feladatok ellátásában.

- [2] A halór feladatai közé tartozott a napijegy értékesítése, a tavak és a horgászat szabályszerűségének ellenőrzése, a fűnyírás, a szezenszerű lékvágás, a horgászszákmány feljegyzése és a napi események szolgálati naplóban való rögzítése. Az egyesület horgászrendje értelmében a helység1-tóra és a helység2 terjedtek ki a halőrök feladatai. A horgászni szándékozók az érkezés és távozás időpontját a horgásztanyán elhelyezett füzetekbe voltak kötelesek bejegyezni, és a szákmányt a halórnek kellett bemutatniuk. A halőrök a fogási napló alapján ellenőrizték a szákmányt, és bejegyezték az arra rendszeresített naplóba. Amennyiben a halőrök nem tartózkodtak a halórháznál, úgy a horgásznak magának kellett bejegyezni az adatot. A horgász köteles volt a halórháznál távozás előtt jelentkezni, és távozását a halórnek bejelenteni. A horgászrend rögzítette, hogy az éjszakai horgászat március 1-jétől október 31-ig engedélyezett, az azon túli időszakban tilos. A napijegyes horgász napkeltétől napnyugtáig horgászhatott napijeggyel, éjszakai jegy váltásával pedig napnyugtától napkeltéig. A horgászidő a helység1-tavon a naptár szerinti napkelte előtt egy órával kezdődött, és a naptár szerinti napnyugta után egy órával fejeződött be hétfőtől vasárnapig az egyesületi tagok számára, míg a napijeggyel horgászók részére napkeltétől napnyugtáig tartott a horgászat lehetősége, éjszakai jeggyel pedig napnyugtától napkeltéig, hétfőtől vasárnapig.
- [3] A felperes 2016. július 1. napján kelt munkaköri leírása szerint a halór a napi eseményeket a szolgálati naplóban volt köteles rögzíteni. Rendkívüli vagy szokatlan esemény észlelésekor értesítenie kellett az egyesület vezetőjét, szükség esetén a hatóságokat. Ellenőrzési tevékenysége körében mindkét tavon ellenőrzést kellett végeznie, igazolnia és jegyeznie kellett a horgászszákmányt, valamint felügyelni kellett a közösségi munkát.
- [4] A két hivatásos halór a munkáját felváltva végezte olyan módon, hogy két napot az egyik, majd két napot a másik halór dolgozott. Így minden hónapban 15-15 napot, a 31 napos hónapban egyikük 15, a másik pedig 16 napot dolgozott, és a munkavégzések hétvégére, ünnepnapra is estek, természetsszerűleg. Gazdasági szempontok miatt alkalmazta az alperes egyesület egyidejűleg az egyik halórt munkavállalóként, a másikat egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony keretében, de a jogviszonyuktól függetlenül ugyanazokat a feladatokat látták el. A 2016. június 30. napján megkötött munkaszerződés értelmében a felperes heti munkaideje 40 óra volt, havi munkabére bruttó 129.000 forint. A munkaköre rendeltetéséből adódóan vasárnap és munkaszüneti napon is rendes munkaidőben látott el munkát. A munkaideje beosztás szerint változó volt, akár napi 10-12 órás munkaidő is lehetett. Ebből adódóan a jelenléti ív adatai eltértek a valós munkavégzéstől, hiszen 8 óránál hosszabb időszakban, illetve hétvégén és ünnepnapokon is végeztek munkát a halőrök, így a felperes is. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz lejelentett munkanapok száma az egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony időtartamára eltért a tényleges munkavégzéstől, így 2016. évben 6 nappal, valamint 2017. évben 2 nappal volt kevesebb a valóságnál.
- [5] A tényleges munkavégzés idejét a szolgálati vagy ór- vagy eseménynapló tartalmazta. 2016. február 1-jétől 2017. július 16. napjáig a szolgálati naplót dátummal látták el, azonban 2016 májusában történt utoljára bejegyzés a pontos napi időtartamokra vonatkozóan. A helység1-tavon és a helység2i tavon március 1. napjától október 31. napjáig a hét minden napján 24 órán keresztül horgászhattak a horgászok, de az egyesület nem a teljes horgászati idő tartamára alkalmazott halórt, azaz a horgászati idő nem felelt meg a halőrök tényleges munkaidejének. Délután 4 órát követően napijegyeket már nem adtak ki, azonban ezután is horgászhattak azok, akik bérlettel rendelkeztek, vagy korábban megváltották a napijegyüket. Nem minden szákmányt ellenőrzött a halór, mert bizalmi viszony alakult ki a horgászok és az

egyesület között. A halőrök munkaideje ténylegesen az év adott időszakától, az időjárástól, illetőleg a horgászok jelenlététől függött.

- [6] A felperes eredetileg 2019. február 18. (helyesen: 12.) napján előterjesztett keresetlevelét az elsőfokú bíróság visszautasította, amit a törvényes határidőn belül ismételten előterjesztett, és a perben többször pontosított, módosított. Az utolsó módosítás szerinti elsődleges keresete tárgyában, amelyben a munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt 1.233.989 forint elmaradt munkabér, valamint 131.215 forint kártérítés és járulékainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest (Pécsi Törvényszék 3.M.70.039/2021/21. szám), az elsőfokú bíróság a 2021. december 6. napján kelt és 2022. január 18. napján jogerőre emelkedett, 3.M.70.039/2021/30. számú végzésével megszüntette a pert a keresetindítási határidő elmulasztása miatt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés i) pontja és a 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján.
- [7] A felperes a szintén módosított másodlagos keresetében (Pécsi Törvényszék 3.M.70.039/2021/21. szám és 28. sorszám) a 2016. január 1. napjától 2017. június 16. napjáig terjedő időszak tekintetében az egyszerűsített foglalkoztatás időtartamára 893.836 forint elmaradt munkabér és túlóradíj, míg a munkaviszony időtartamára 273.463 forint elmaradt munkabér, bérpótlék és szabadságmegváltás, összesen 1.167.299 forint és ennek 2017. október 15. napjától (középarányos időpont) a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az eredeti és az újból benyújtott keresetlevelének mellékleteként részletes számításokat csatolt az általa végzett munkaórákról.
- [8] Állította emellett, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 27.§-a értelmében a 2016. december 31. napján kelt, a munkaviszonyt közös megegyezéssel megszüntető okirat semmis, mert színlelt, így a munkaviszonya valójában 2017. június 16. napjáig folyamatos volt (Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.109/2019/8. szám).
- [9] Az alperes ellenkérelme az elsődleges kereset tárgyában az eljárás megszüntetésére irányult a jogvesztő határidő elmulasztása miatt, a másodlagos kereset vonatkozásában pedig a kereset elutasítását kérte jogalap hiányában. Állította, hogy a jelenléti íven feltüntetett adatok megfeleltek a valóságnak.
- [10] Az elsőfokú bíróság a 2021. november 19. napján kelt 3.M.70.039/2021/28. számú ítéletével a másodlagos keresetet alaposnak találta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül elmaradt munkabér és túlóradíj címén 893.836 forintot, valamint 273.463 forint elmaradt pótlékot és szabadságmegváltást, továbbá ezen összegek után 2017. október 15. napjától kezdődően a törvényes mértékű késedelmi kamatot. Emellett az állam javára állam által előlegezett költség címén 247.888 forint, valamint le nem rótt eljárási illeték címén 70.038 forint, míg a felperes részére 200.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.
- [11] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a munkaviszonyt megszüntető megállapodás vonatkozásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:92. § (2) bekezdése szerinti kétoldalú színleltséget bizonyítékok hiányában nem lehetett megállapítani. Ugyanakkor a rendelkezésre álló okiratok, így az eseménynapló, valamint a horgászrend tartalma, továbbá a tanúvallomások alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jelenléti ív adatai nem felelnek meg a valóságnak. A valós munkavégzési időt mérlegelés útján, lényegében a felperes által kimunkált adatokkal egyezően, a perben kirendelt igazságügyi könyvszakértő véleményére figyelemmel állapította meg. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem számolt el teljeskörűen a felperessel, nem fizette meg a munkabérét és túlóráit, valamint a bérpótlékát és szabadságmegváltását az Mt. 107-109. §-aira, a 139-145. §-aira és a 125. §-ára, valamint az egyszerűsített foglalkoztatásról

szóló 2010. évi LXXV. törvény 4. § (1) bekezdésére és az Mt. 201-203. §-aira tekintettel. A ténylegesen ki nem fizetett munkabér, pótlék és szabadságmegváltás összegét az igazságügyi könyvszakértő véleménye alapján állapította meg a garantált bérminimum 87 %-ában, bruttó összegben. A szakértői véleményt a felek elfogadták, az alperes csupán a jogalapot kifogásolta.

- [12] Az alperes ellenkérelme nyomán kifejtette, hogy az esemény-, ör- vagy más néven szolgálati napló eredeti példányának becsatolására az elsőfokú bíróság hívta fel a felperest a perfelvétel lezárását követően, amely kötelezettségét a felperes teljesítette, így azt nem tekintette utólagos bizonyításnak. Az eseménynaplót megtekinthette az alperes a bírósági irodán eredetben, de arra észrevételt nem tett. Emellett a tanúk meghallgatását követően sem élt utólagos bizonyítási indítvánnyal. Rögzítette, hogy a felperes a módosított keresetét kiegészíthette a perfelvétel során semmisségre hivatkozva. A szakértői vélemény előterjesztését követően pedig a pontos összeg tekintetében lehetősége volt a felperesnek a kereseti kérelmét módosítani, ahhoz keresetváltoztatás engedélyezésére nem volt szükség. A késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezés a Ptk. 6:48. §-án alapult.
- [13] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása, valamint a felperes perköltségben való marasztalása, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatása, a kereset elutasítása és a felperes perköltségben marasztalása iránt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításának alapjául szolgáló bizonyítékok között nem sorolta fel a NAV igazolást. Tévesnek tartotta a tényállást abban a tekintetben, hogy a felperes egyszerűsített foglalkoztatása 2015. szeptember 1. napjától nem 2016. június 30-ig tartott, hanem helyesen 2016. január 1. napjáig.
- [14] A hatályon kívül helyezésre okot adó súlyos eljárási hibaként jelölte meg, hogy a felperes a keresetlevél visszautasítása után ismételt előterjesztett keresetleveléhez új munkaidő-elszámolás mellékletet (F/8. számú) csatolt, de az elsőfokú bíróság nem csupán ezt vette figyelembe, hanem az első keresetlevélhez csatolt mellékleteket is. Az F/8. számú melléklet a 2016. július hónaptól 2016. december hónapig tartó időszakot nem tartalmazza, azt az elsőfokú bíróság nem értékelhette volna, ennek ellenére a szakértő részére az első keresetlevél mellékleteit is megküldte.
- [15] Kifogásolta emellett, hogy az ör- vagy eseménynaplónak csupán a felét csatolta a felperes másolatban a perfelvétel lezárásáig, és az eredeti, teljes naplót nem adta ki az elsőfokú bíróság a részére, csak iratmegtekintést engedélyezett számára korlátozott időtartamra. Álláspontja szerint az utóbb, határidőn túl csatolt eredeti ör- vagy eseménynaplót az utólagos bizonyítási eljárás szabályai szerint nem lehetett volna figyelembe venni. Mivel pedig azt teljes terjedelemben nem ismerhette meg, ezért számára az ellenkérelem-változtatás, illetőleg az utólagos bizonyítás lehetősége nem nyílt meg, így határidőt nem mulasztott. Hiányolta, hogy az elsőfokú eljárás során nem foglalt állást a bíróság abban a kérdésben, hogy az utólag csatolt ör- vagy eseménynaplót bizonyítékként elfogadja-e vagy sem.
- [16] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés körében egyoldalúan a felperes javára tett intézkedéseket, amikor az ő beadványait külön felhívással adta ki a felperes részére. Ugyanakkor a felperesi beadványok egyidejű megküldésével nem hozott pervezető végzést, nem intézett felhívást vagy tájékoztatást felé, így nem volt arról pontos ismerete, hogy milyen nyilatkozattételi kötelezettség terheli.
- [17] Lényeges eljárási szabálysértésnek tartotta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően hozott a bíróság az ítélet előtt meghozandó végzéseket, így a jegyzőkönyv-kiegészítéséről, illetve a per megszüntetéséről nem lehetett volna utóbb rendelkezni.

- [18] Sérelmezte azt is, hogy az eljárás felfüggesztése után - a Pp. 128. § (2) és (3) bekezdésével ellentétesen - anélkül folytatta az eljárást az elsőfokú bíróság, hogy arról külön végzést hozott volna.
- [19] Álláspontja szerint az ítéleti hiányosságok körébe tartozik, hogy nem tért ki arra, hogy az általa csatolt és a felperes által aláírt jelenléti íveket miért nem fogadta el valósnak. Arra sem tért ki, hogy az eseménynaplók közül a keresethez hiányosan csatolt formában vagy a papír alapon benyújtott tartalmat fogadta-e el. Azt sem részletezte, hogy az eseménynaplók mennyiben térnek el, illetőleg hogyan értékeli a tartalmi különbségeket. Nem fejtette ki, hogy az okiratokat és a tanúk vallomását miért és milyen súllyal vette figyelembe.
- [20] A perben tett korábbi nyilatkozatait továbbra is fenntartotta, abból kiemelte, hogy a horgászrend a horgászokra vonatkozik, nem pedig a halőrökre. Az esemény- vagy őrnapló nem munkahelyi kimutatás, csupán a felperes által ismeretlen időben, ismeretlen céllal készített, dátum nélküli feljegyzések sorozata. Állította, hogy az egyesület nem volt köteles halórt alkalmazni a horgászat lehetőségének teljes idejére, a feladatellátások évszaktól és időjárástól függtek. Álláspontja szerint a jelenléti ívekkel teljes összhangot mutatnak a NAV-val közölt adatok, és a meghallgatott tanúk is az ő álláspontját támasztják alá. Véleménye szerint a halőrök létszáma és pontos foglalkoztatási jogviszonya üzleti titoknak minősül, ennek ellenére kötelezte őt az elsőfokú bíróság azok közlésére.
- [21] A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, lényegében helyes indokai alapján. Álláspontja szerint a keresetlevelet visszautasító végzés második oldalán írt bírósági felhívásnak tett eleget, amikor az egyszerűsített foglalkoztatás körében végzett túlmunka pontos összege tárgyában új kimutatást csatolt. A munkaviszonyban töltött, 2016. július és december hónapok közötti időszakot itt nem tüntette fel, mivel az már eredetileg is megfelelően került kidolgozásra és csatolásra, mindkét táblázat a per tárgyát képezte tehát. Az alperes hivatkozásával ellentétben 2016. január 1. és 2016. június 30. között egyszerűsített foglalkoztatás keretében végzett munkát.
- [22] Az ör- vagy eseménynapló valamennyi releváns oldalát benyújtotta, a bíróság az alperes részére a keresetlevél mellékleteként megküldte, ezért nem tekinthető utólagos bizonyításnak az utóbb, külön felhívásra csatolt eredeti okirat. Erre vonatkozó részletes okfejtést tartalmaz az ítélet a 67. pontban. Az eredeti okiratot azért csatolta, mert a füzet egységes egész képez, és az így az eredetiséget, hitelességet támasztja alá. Előadása szerint az ör- vagy eseménynapló egy folyamatosan vezetett, dátumokkal ellátott okirat, amelyben a munkavégzésekkel kapcsolatos jegyzetek szerepelnek, és a halórtársai is hasonló bejegyzéseket tettek. Az időpontok, napok kiolvashatók, csupán a napi munkaidő beírása hiányzik 2016 májusától, mert azt maga az alperes tiltotta meg. Az ör- vagy eseménynaplóban írtakat lényegében a tanúk, köztük különösen Név és Név1 is megerősítették.
- [23] Az anyagi pervezetéssel kapcsolatos alperesi kifogást alaptalannak tartotta, mivel a Pp. 156. §-a szerint az érdemi tárgyalási szakban nincs nyilatkozattételi korlát, az alperes bármely iratra vagy bizonyítékra nyilatkozhatott volna külön felhívás nélkül is. Az alperes eljárási szabálytalanság elleni kifogást nem terjesztett elő, így arra utólag nem hivatkozhat.
- [24] A permegszüntető végzéssel összefüggésben kiemelte, hogy azt az elsőfokú bíróság az alperes indítványára hozta meg, a végzés jogerőre emelkedett, az ellen fellebbezésnek már helye nincs. Az elsőfokú bíróság tájékoztatta továbbá a feleket az eljárás folytatásáról.
- [25] A bizonyítékokat a bíróság meggyőződése szerint bírálta el, és mérlegelés után hozta meg ítéletét. A mérlegelés szempontjait az elsőfokú bíróság az ítéletében megadta. A szakértőkirendelő végzésében – amelyet az alperes nem kifogásolt - tájékoztatta a feleket az általa megállapított tényállásról, amelynek alapján a szakértő a teljesített munkaórákra

vonatkozó számításait elvégezte. A bizonyítékok felsorolásából valóban kimaradt a NAV igazolások megjelölése, azonban az indokolás utalt rá, azaz figyelembe vette a bíróság.

- [26] A fellebbezés nem alapos.
- [27] Bár az alperes fellebbezése elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult lényeges eljárási szabálysértés miatt, és a jogi indokok túlnyomó többségét is az ezzel kapcsolatos okfejtés tette ki, az alperes mégsem hívta fel azt az eljárási jogszabályhelyet, amelyre az elsődleges kérelmét alapította.
- [28] Hangsúlyosan sérelmezte az alperes az eljárási szabálysértés körében, hogy a keresetlevél ismételt benyújtását követően az elsőfokú bíróság a felperes első keresetleveléhez mellékelt kimutatás alapján bírálta el az eszerint fenntartott keresetet, és nem a második alkalommal benyújtott kereset melléklete szerint. Ennek kapcsán a másodfokú bíróság előre bocsátja, hogy az eredeti keresetlevélhez csatolt melléklet az ismételten benyújtásra került keresetlevél folytán a Pp. 178. § (1) bekezdése alapján az eljárás része volt. Ugyanakkor a felperes a Pp. 183. § (1) bekezdése szerinti perfelvételi nyilatkozatait, köztük a keresetét a (4) bekezdés alapján, a Pp. 185. §-ának korlátai között, megváltoztathatta a perfelvételi tárgyalás lezárásáig. Ennek során visszatérhetett az eredeti keresetleveléhez mellékelt kimutatás szerint előterjesztett keresetéhez is. Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor ennek alapján bírálta el a kérelmet.
- [29] A keresetlevél mellékletét képezte az ör- vagy eseménynaplóról készített másolat, a felperes kérelme ugyanis ennek adatain alapult. A teljes és eredeti okirat becsatolását az elsőfokú bíróság még a perfelvétel lezárását megelőzően kérte a felperestől, azaz felhívta erre. Ennek ismételt felszólításra történt teljesítése - függetlenül attól, hogy időben már az érdemi tárgyalási szakra esett - nem minősült utólagos bizonyításnak, ezért az az alperes hivatkozásával ellentétben nem hatálytalan. Az alperesnek volt módja a csatolt okiratot teljes terjedelmében megtekinteni a jogi képviselője útján. Annak pedig nincsen nyoma, hogy a bíróságtól másolat kiadását kérte volna ezekről az iratokról.
- [30] Az elsőfokú bíróság a kirendelő végzésében a szakértőt a peres iratok szerinti teljes dokumentáció alapján hívta fel a vélemény adására, amely tanulmányozásának a megtörténte a szakértői véleményből kitűnik. Az alperes a szakértő levezetését, számszaki megállapításait nem vitatta, a szakvélemény kiegészítését nem kérte, a szakértőhöz kérdést nem intézett. Ezek után nem hivatkozhat alappal arra, hogy nem volt ismeretében, tudatában annak, hogy a bíróság mely bizonyítékokat vette figyelembe döntése meghozatalánál. Kizárt, hogy meglepetés volt számára az ítélet. Ha mégsem ismerte az eredetben csatolt ör- vagy eseménynapló tartalmát, ez önhibájából történt, mert kellő gondosság és együttműködés mellett [Pp. 4. § (1) bekezdés] ezt a hiányosságot kiküszöbölhette volna, az okirat ismeretében a perbeli nyilatkozatait teljeskörűen megtehetette volna.
- [31] Ami az egyéb hivatkozott eljárási szabálysértést illeti, kétségtelen, hogy miután az elsőfokú bíróság a 2021. november 19-én megtartott tárgyalást berekesztette, és azon ítéletet hozott, amit ki is hirdetett, 2021. december 6-án a jegyzőkönyvet kiegészítette egy külön íven szövegezett végzés meghozatalával, amely ugyanezen a napon kelt, és amellyel az elsődleges, a munkaviszony jogellenes megszüntetéséből eredő jogkövetkezmények érvényesítése iránti részében megszüntette a pert a perindítás törvényi határidejének elmulasztása miatt. Erre utalt is az ítélete indokolásában, annak a [32], [33] bekezdéseiben, és az ítéletben kizárólag a másodlagos keresetről döntött. Mindez valóban sérti az ítélet teljességének a Pp. 341. § (1) bekezdésében megfogalmazott követelményét, amely szerint az ítéletben foglalt döntésnek a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre ki kell terjednie a meghozatalakor.
- [32] Ugyanakkor az eljárás megszüntetése az elsődleges kereset kapcsán a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontján alapult, visszautalva a 176. § (1) bekezdés i) pontjára és az Mt. 22. § (5)

bekezdésére, valamint a 287. § (1) bekezdés b) pontjában írtakra. Amennyiben az elsőfokú bíróság nem dönt az eljárás részbeni megszüntetéséről, azt a fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróságnak kellett volna pótolnia a Pp. 379. §-a alapján, az elsőfokú ítélet részbeni hatályon kívül helyezésével. Az elsőfokú bíróság eljárása ezt a döntést előzte meg, ami az alperest kedvezőtlenebb helyzetbe nem hozta, hiszen a bíróság a felperes elsődleges kereseti kérelméről nem döntött érdemben, hanem megszüntette az eljárást eljárásjogi okból. A végzést egyik fél sem fellebbezte meg, így az első fokon jogerőre emelkedett anélkül, hogy bármelyik fél akár az eljárás szabálytalanságára hivatkozott volna a Pp. 156. §-a szerint. Az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértés az ítélete hatályon kívül helyezésére nem adott törvényes lehetőséget, sem indokot (Pp. 379. § - 381. §); érdeksérelmet egyik félnek sem okozott.

- [33] Az alperes állításával szemben az elsőfokú bíróság a felfüggesztett eljárás folytatásáról, illetőleg a felfüggesztés megszüntetéséről külön döntött (Pécsi Törvényszék 3.M.70.085/2020/22. szám), amelynek elmulasztása az eljárás tényleges folytatása mellett egyébként sem lett volna az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés, ami a másodfokú bíróság részéről hatályon kívül helyezést vonhatott volna maga után.
- [34] Nem követett el anyagi pervezetési hibát az elsőfokú bíróság, amikor az alperesnek külön felhívás nélkül adta ki a felperes beadványait, mivel ez nem minősült a Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetésnek. A felperes helyesen mutatott rá fellebbezési ellenkérelmében, hogy az alperes a per érdemi szakaszában a perbeli nyilatkozatait a bíróság felhívása nélkül is megtehetette, ehhez nem volt szükség a bíróság engedélyére.
- [35] Az elsőfokú bíróságnak az a felhívása továbbá, amelyben az alperest a nála foglalkoztatott halőrök létszámának bejelentésre hívta fel, nem minősül olyan adatnak, amely miatt sérülhetett volna az alperes gazdasági érdeke. Ez nem eljárási szabálysértés, ebben a körben értékelni ugyancsak nem lehetett.
- [36] Az elsőfokú bíróság amellett, hogy nem teljeskörűen, de megadta, mely bizonyítékok alapján állapította meg az ítéleti tényállását, valóban nem részletezte az egyes tanúvallomásokat, okiratokat, és - a szakértői vélemény kivételével - ezek értékeléséről sem adott részletesen számot. Ez azonban szintén nem olyan lényeges eljárási hiba, amely az ügy érdemére kihatóan az eljárás egészének vagy akár egy részének megismétlését vonhatta volna maga után. Ezekből az indokokból kitűnik, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére a Pp. 381. §-a alapján nem látott okot, de ehhez a 379. - 380. §-okban írt egyik ok sem állt fenn. Ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján érdemben bírálta felül.
- [37] Ennek során előre bocsátja a másodfokú bíróság, hogy a tényállás szabad megállapításának elve alapján az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabadon használhatta fel, és mérlegelhetette, mint ahogy ez a Pp. 263. § (1) bekezdéséből kitűnik. A munkaszerződés, az adóhatósághoz történt bejelentések és a jelenléti ívek mellett rendelkezésre állt a felperes és a halór váltótársa által vezetett ór- vagy eseménynapló, amely bizonyítékot az elsőfokú bíróság helyesen vonta értékelési körébe. A hitelességét a bejegyzések folyamatossága mellett a tanúvallomások is alátámasztották. tanú1, Név1, tanú2 és tanú3 tanúvallomásaikban megerősítették, hogy a felperes ténylegesen többet dolgozott, mint ami a hivatalos okiratokban, így a jelenléti íven és az annak alapján az adóhatóság felé tett bejelentéseken feltüntetésre került. A tanúk közül Név, tanú4 és tanú5 tanúvallomása mindennek nem mondott ellent. Ezekkel a tanúvallomásokkal, bizonyítékokkal szemben kellett értékelni tanú6, tanú7 és tanú5né tanúvallomását. Az utóbbi tanú nem járt azonban a helyszínen, így közvetlen tapasztalása a felperes munkájáról nem volt, csupán az otthonában végzett adminisztrációs tevékenységet. tanú8 tanúként hallgatta ugyan meg az elsőfokú bíróság, de ő az egyesület elnöke, azaz törvényes képviselője, az ő előadása a fél nyilatkozatának számít,

nem az azt alátámasztó bizonyíték. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy Név2 alelnök, törvényes képviselő előadása sem cáfolta valójában a felperes túlmunkára vonatkozó állítását.

- [38] A jelenléti ív adatai tehát az ör- vagy eseménynapló és az annak bejegyzéseit igazoló tanúvallomások tükrében megdőlték. A felperes túlmunkavégzését erősíti továbbá a horgászrend, még akkor is, ha az elsősorban a horgászokra vonatkozik, nem a halőrökre. Az alperes álláspontjával ellentétben a horgászrendet figyelembe kellett venni a halór munkájának értékelésénél, hiszen a felperes munkaköri leírása kifejezetten utalt arra, hogy a horgászrendet is be kell tartania és tartatnia.
- [39] A bizonyítás eredményének az elsőfokú bíróság általi, a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelő értékelése nem volt okszerűtlen olyan módon, hogy a felperes a tanúvallomások és az ör- vagy eseménynapló adatai, valamint a horgászrend előírásai alapján túlmunkát végzett, amelynek mennyiségét az őrnapló mint okirat hitelesen képes volt igazolni, ami a szakértő bizonyítás alapja lehetett. A szakértői vélemény aggálytalan következtetéseit és megállapításait a felek nem vonták kétségbe, így a bíróság ítéletének alapjául szolgálhatott. Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság megalapozottan teljesítette ítéletében az általa ténylegesen elbírált másodlagos kereseti kérelmet.
- [40] A jogi indokolás kiegészítésével, a bizonyítékok értékelésével tehát a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helytállónak találta, ezért azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [41] Az alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezért a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amelyet a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján a kérelmével egyező összegben állapított meg. Viselni köteles továbbá a fellebbezési eljárási illetéket, amelyet – a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta ellenére – a fellebbezéssel egyidejűleg már megfizetett.

Pécs, 2022. május 03.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Rendeki Ágnes s.k. bíró